

Szétválás

Látó, 2011. január

A teljesen kisápadt ég felette,
aztán a húsba mélyedő szegek,
ahogy reccsentek, s ahogy sziszegett
önkéntelenül is, aki beverte,

s egy pillanatra az jutott eszébe,
a fába jobban csúszik nedvesen,
már szinte elgondolkozott ezen,
az apja ács volt, hány meg hányszor nézte,

de megzavarta most egy nyikkanás,
ami belőle jött, bár nem akarta,
és már nem is tud úrrá lenni rajta,

míg felötlik a kétkedő Tamás,
s az ács keze, amint végigsimítja
a gerendát, hogy vajon mi a titka.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Markó Béla

Látó Szépirodalmi Folyóirat